

РЕШЕНИЕ

№ 15587

гр. София, 23.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 34 състав, в публично заседание на 20.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **3307** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 45в, ал. 1 от ЗУБ, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Образувано е по жалба на М. О.,гражданин на Т., [дата на раждане] ,вероизповедание - мюсюлманин-сунит,ЛНЧ [ЕГН].,срещу Решение №РПЗТ-13/05.03.2026г. на председателя на Държавната агенция за бежанците (ДАБ) при МС, с което на основание чл. 45в, ал. 1, вр. чл. 45б, ал. 1, т. 1 и 2 от ЗУБ е настанен в помещение от затворен тип до отпадане на основанието или до окончателното приключване на производството за предоставяне на международна закрила.

В жалбата се излагат съображения,че решението е незаконосъобразно поради нарушение на административно-производствените правила, противоречие с материалния закон и несъответствие с целта на закона.В същото липсват конкретни фактически данни и доказателства,които да обосновават реална опасност от укриване.Административният орган не е обсъдил възможността за прилагане на полека мярка и директно е постановил настаняване в помещение от затворен тип,което представлява съществено нарушение на закона.

Жалбоподателят редовно призован,не се явява,не се представлява.Депозирани са писмени бележки от адв. Ч. от Х. по същество на спора.

Ответникът – председател на Държавната агенция за бежанците при МС оспорва жалбата,чрез юрк. Х..

Съдът, като обсъди доводите на страните в производството и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят М. О. е депозирал молба за предоставяне на международна закрила с вх. №105450-706/26.02.2026г. по описа на СДВНЧ – Любимец. Личните данни на чужденеца са установени въз основа на подписана от него декларация по чл. 30, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. Към настоящия момент административното производство за предоставяне на международна закрила на чуждия гражданин не е приключило.

В ДАБ при МС, чрез дирекция „Международно оперативно сътрудничество“ (ДМОС) към МВР са постъпили данни на И.-А., че лицето е издирвано. Установява се, че първоначално турският гражданин се е представил, като сирийски гражданин с имена Y. El J., [дата на раждане] На М. О. му е била наложена ПАМ, „Връщане до страна на произход -Т.“ със заповед №22/25.02.2026г. по описа на ОДМВР - П..

По делото са приети представените от ответника писмени доказателства: докладна записка, декларация по чл. 30, ал. 1, т. 3 ЗУБ, Евродак дактилоскопна карта на жалбоподателят, проведено интервю с лицето което търси международна защита и др.

Издадено е оспореното Решение №РПЗТ-13/05.03.2026г. на председателя на ДАБ при МС, с което на основание чл. 45в, ал. 1, вр. чл. 45б, ал. 1, т. 1 и т.2 от ЗУБ, М. О., гражданин на Т., [дата на раждане] е настанен в помещение от затворен тип до отпадане на основанието или до окончателното приключване на производството за предоставяне на международна закрила. Решението е връчено на жалбоподателят на 05.03.2026г./л.10 гръб/

Ответника е представил административната преписка по повод постановено решение. С протоколно определение на съдът от 20.04.2026г. е прието като доказателство по делото постановление на ВКП за предварително задържане на жалбоподателят по ЗЕЕЗА.

Жалбата, по която е образувано настоящето съдебно производство вх. №8003/09.03.2026г. по описа на АССГ, е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 АПК, вр. чл. 45в, ал. 5 ЗУБ, от надлежна страна – участник в производството по издаване на индивидуалния административен акт, с който се засягат негови законни права и интереси и следователно е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 45в, ал. 1-3 ЗУБ чужденец, търсещ международна закрила, се настанява в център от затворен тип с мотивирано решение на председателя на Държавната агенция за бежанците, след преценка за принадлежността на чужденеца към уязвима група. Решението по ал. 1 се издава в писмена форма и съдържа фактическите и правните основания за настаняването, реда и срока за обжалване, както и възможността за предоставяне на безплатна правна помощ и представителство.

Оспореното решение е постановено от компетентен административен орган – председателя на ДАБ съгласно чл. 45в, ал. 1 ЗУБ. Кумулативните предпоставки за налагане на мярката по чл. 45б, ал. 1, т. 1 от ЗУБ са две: невъзможност за ефективно приложение на по-лека мярка по чл. 45а и преценка на всеки индивидуален случай. Същото е мотивирано от фактическа и правна страна противно на твърденията на жалбоподателя, в акта са посочените фактическите и правни

основания за издаването му по чл. 45б, ал.1, т.1 и т.2 ЗУБ.Молителят се представя с неистинска самоличност има опасност същия да се укриве,като се установява ,че е издирван от И..В разпоредбата на чл. 45б, ал. 1 от ЗУБ е предвидено, че когато не може да бъде ефективно приложена мярката по чл. 45а и след преценка на обстоятелствата в конкретния случай,чужденец,търсец международна закрила, може да бъде настанен временно и за възможно най-кратък срок в център от затворен тип, при наличие на някоя от изрично посочените в т. 1 – т. 4 предпоставки, включително когато това се налага с цел установяване на самоличност или опасност от укриване.Чужденецът се е представил с неистинска самоличност като сирийски гражданин с имена Ю. Д., както и от база данни на МВР се установява,че не е регистрирано влизането му в Република България.Безспорен е също по делото фактът,че лицето се издирва от И.,като на същият му е наложено наказание 15 години лишаване от свобода с присъда на наказателният съд [населено място] по дело №2012/89Е.Тази фактическа обстановка изпълва хипотезата на чл. 45б, ал. 1, т. 1 и 2 от ЗУБ.

В хода на обжалване на решението оспорващият е упражнил в пълен обем правата си като страна в процеса с оглед възможността за запознаване с всички документи приложени и приети по делото,които са послужили за издаване на обжалваният в настоящото производство административен акт.

По изложените съображения, съдът намира,че оспореното решение е законосъобразно и не са налице отменителните основания по чл. 146, т. 1 – 5 от АПК.Жалбата като неоснователна,следва да се отхвърли.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен Съд С. – град, I отделение, 34 състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. О.,гражданин на Т., [дата на раждане] ,вероизповедание-мюсюлманин-сунит,ЛНЧ [ЕГН],срещу Решение №РПЗТ-13/05.03.2026г. на председателя на Държавната агенция за бежанците (ДАБ) при МС, с което на основание чл. 45в, ал. 1, вр. чл. 45б, ал. 1, т. 3 от ЗУБ е настанен в помещение от затворен тип.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

съдия: